

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pólí. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrť leta 1 gold.; pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrť leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani v sredo 11. oktobra 1876.

Obseg: Naznanilo začetka podkovske in živinozdravske šole v Ljubljani. — Slava Kranjske čebele. — Nekoliko iz Mari-borske vinske razstave. — Kmetijski zgodovinski spomini vsega sveta vredjeni po mesecih. (Dal.) — Gospodarske novice. — Krogoték ali kolobar različnih snóv v naravi. (Dalje in konec.) — Slovensko slovstvo. — Popotne čr-tice. — Sodba večne pravice. (Dalje.) — Naši dopisi. — Novičar.

Gospodarske stvari.

Naznanilo začetka

podkovske in živinozdravske šole v Ljubljani.

Šola ta se letos začne v pondeljek po vseh Svetih.

V podkovsko šolo se jemljejo kovači, kateri se hočejo umnega kovanja zdravih, napačnih in bolnih kopit in ozdravljanja kopitnih bolezni popolnoma naučiti, da ne bodo vse svoje žive dni le mojstri-skaze, ampak pravi mojstri, katerim morejo gospodarji svoje konje s polnim zaupanjem izročiti. — Ta šola trpi pol leta. — Kdor hoče v to šolo vzeti biti, mora se podpisati vodstvu izkazati: 1) z domovinskim listom, 2) s pismom, da se je pri kakem mojstru že navadnega kovaštva izučil, 3) s spričo svojega fajmoštra, da je poštene obnaše, in 4) da zná domači jezik vsaj brati.

V živinozdravsko šolo, katera celo leto traja, se jemljejo kovači, pa tudi drugi, kateri niso kovači, namreč kmetijski ali drugi mladenči, katerim je za to, da se ali za lastno gospodarstvo naučijo bolno živino prav gleštatí, ali kateri želijo v potrebi pripravni živinozdravski pripomočniki biti. — Ti se morajo izkazati: 1) z domovinskim listom, 2) s spričalom svojega fajmoštra, da so poštene obnaše in vsaj 18 let stari, in 3) da znajo slovenski brati in pisati.

Nauk v obeh šolah je v domačem (slovenskem) jeziku in brez plačila; vsak učenec ima le skrbeti za to, da si za šolski čas oskrbi živež in stanovanje ter potrebne šolske bukve.

Vse bolj natanko tudi zaradi stanovanja se izvé v tej šoli v Ljubljani na spodnjih Poljanah.

Gotovo se v vsaki občini najde kak mladeneč bistre glave, ki je za to šolo pripraven; tacemu naj občina pomaga, da more v Ljubljani šolo obiskovati; vsaj stroški niso veliki, da se eno leto tu preživi, in če se je dobro izučil potrebnih naukov, da potem pride v občino nazaj kot kovašk mojster, pomočnik v živinskih boleznih in pa mesogled. Ljudí, izvedenih v vseh teh trojnih zadevah, je vsaki deželi potreba. Diplomiranih živinozdravnikov manjka povsod, — izučenih mesogledov pa še bolj, — patenta podkovskega mojstra pa po postavi od leta 1873. ne dobí zdaj nobeden, kdor se ni v šoli umnega podkovstva izučil ali pa pred dotično komisijo se preskušnji podvrgel.

Vodstvo podkovske in živinozdravske šole v Ljubljani 8. oktobra 1876.

Slava Kranjske čebele.

V 18. listu kmetijskega časnika za gornjo Avstrijo „Landwirth. Zeitung von und für Oberösterreich“ nahaja se članek, ki toliko hvalo poje naši Kranjski čebeli, da si ne moremo kaj, da ne bi nekoliko vrstic povzeli iz njega.

Gosp. L. Krenmayr, načelnik čebelarskega odseka gornje-avstrijske kmetijske družbe, piše v obširnem članku med drugim tako-le:

„Od leta 1853., kar je naš slavní čebelarski očák Dzierzon rumeno Laško čebelo prinesel na Nemško, prizadevajo si vsi naši umni čebelarji namestiti naše navadne severne čebele boljše čebelno pleme vpeljati in z njim plemeniti naše domače. Vse je posihmal segalo po Laških čebelah; al žalibog, da čebela Laška ni izpolnila, kar se je od lepe Lahinje pričakovalo! Vse njene prednosti bile so le laž. Pokazalo se je kmalu, da Laška čebela je le lepša, a ne boljša od naše. Kmalu pa so se čebelarji naši prepričali, da je Kranjska čebela veliko več vredna od Laške. Kranjska čebela *) je po mojih mislih pred več 100 leti se zarodila iz plemenjenja Laške ali Ilirske z Nemško in se razširila po vseh deželah Evropskih. Pred 9 leti sem si tudi jaz izbral za vse svoje čebelnjake v Gerersdorfu samo Kranjskih čebel.

Kranjska čebela je veliko veliko bolj pridna od Laške in Nemške; po mojih skušnjah je ne prekosí nobena druga. Res! nisem se mogel načuditi tej pre-pridni živalici. Naša navadna čebela ravno v dobrih letinah najmanj roji; vse drugače je pri Kranjski; ona rojí že prav zgodaj, pa vendar se škodljivo presilno rojenje pri njej nikoli ne zapazi.

Zato je ni boljše čebele, ki bi naše domače pleme, če se s Kranjsko čebelo pari, hitreje zboljšala, kakor ona. Zato živo priporočam našim čebelarjem, naj svoje domače pleme parijo s Kranjskim; napravili si bodo s to mešanico (Kreuzung) izvrstno dober zárod. Čese Kranjske čebele poslužimo, da z njo plemenimo svoje domače, zacelili si bomo kmalu rane, ki so nam jih vsekalé zadnje neugodne letine, pa povzdignili bomo tudi našo čebelorejo na višo stopinjo. Naj bi ti moji opomini ne bili glas vpíjočega v puščavi!“ —

Tako tuj čebelar in izveden mož hvali našo domačo čebelico. Hvala njegova gotovo ni prenapeta; vsaj ga nobeden ni najel in plačal zato, da Kranjico tako povzdiguje.

*) Po mislih pl. Berlepša je čebela Kranjska srednja stvar med Laško in Nemško.